

SBÍRKA ZÁKONŮ ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 12

Rozeslána dne 31. prosince 1992

Cena Kčs 7,70

O B S A H:

38. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech
39. Zákon České národní rady o pokutách a kaucích za nedodržování zákonů upravujících transformaci zemědělských družstev a nápravu majetkových křivd v oblasti vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku
40. Zákon České národní rady o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky
41. Zákon České národní rady o ověřování shody opisů nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu obecními úřady a o vydávání potvrzení orgány obcí a okresními úřady
42. Zákon České národní rady, kterým se mění a doplňuje zákon ČNR č. 35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady, ve znění zákona ČNR č. 249/1990 Sb., zákona ČNR č. 97/1991 Sb. a zákona ČNR č. 280/1991 Sb.
43. Nařízení vlády České republiky, kterým se mění a doplňuje nařízení vlády České republiky č. 253/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, některých dalších orgánů a obcí
44. Vyhláška ministerstva financí České republiky o uplatnění nároku na odpočet daně z obratu a dovozní daně u zásob materiálu a zboží při přechodu na systém daně z přidané hodnoty
45. Vyhláška ministerstva financí České republiky, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon, ve znění vyhlášky č. 397/1991 Sb. a vyhlášky č. 287/1992 Sb.

38

ZÁKON

České národní rady

ze dne 17. prosince 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 284/1991 Sb.,
o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

2. § 2 zní:

„§ 2

Čl. I

Zákon České národní rady č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se v poznámce pod čarou č. 1) za slovo „majetku“ vkládají slova „ve znění pozdějších předpisů.“.

Pozemkovými úpravami²⁾ se uspořádávají vlastnická práva k pozemkům a s nimi související věcná břemena, pozemky se jimi prostorově a funkčně upravují, scelují nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost pozemků a vyrovnání jejich hranic. Současně se jimi vytvářejí podmínky k racionálnímu hospodaření, k ochraně a zúrodnění půdního fondu, zvelebení krajiny a zvýšení její ekologické stability.“.

3. V § 3 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a na jeho konci se tečka nahrazuje čárkou a připojují se slova „pokud nejsou podle odstavce 2 z pozemkových úprav vyloučeny.“.

4. V § 3 se vkládají nové odstavce 2, 3 a 4, které znějí:

„(2) Z pozemkových úprav jsou vyloučeny pozemky určené pro obranu státu, pro těžbu vyhrazených nerostů,^{2a)} hřbitovy, pozemky zastavěné a určené k zastavění,^{2b)} pozemky chráněné podle zvláštních předpisů.^{2c)}“

(3) Pozemkové úpravy se provádějí zpravidla pro celé katastrální území, které tvoří obvod pozemkových úprav.

(4) Nebrání-li to účelu pozemkových úprav nebo je-li to v zájmu jeho dosažení, může být obvod pozemkových úprav určen i jinak, než je uvedeno v odstavci 3, přičemž ale nepřesáhne původní katastrální území.“.

Poznámky pod čarou č. 2a), 2b) a 2c) znějí:

^{2a)} Zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění zákona ČNR č. 541/1991 Sb. (úplné znění s působností pro Českou republiku č. 439/1992 Sb.).

^{2b)} Vyhláška č. 83/1976 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, ve znění pozdějších předpisů.

^{2c)} Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon ČNR č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.“.

5. V § 4 se v první větě za slova „pozemkových úprav“ vkládají slova „v rozsahu § 2“; na konci druhé věty se ke slovu „úprav“ vkládá poznámka č. 2d).

Poznámka pod čarou č. 2d) zní:

^{2d)} Vyhláška ministerstva zemědělství České republiky č. 427/1991 Sb., kterou se stanoví náležitosti návrhu pozemkových úprav a pravidla posuzování přiměřenosti kvality a výměry vyměňovaných pozemků.“.

6. V § 4 se dosavadní text označuje jako odstavec 1.

7. V § 4 se připojuje nový odstavec 2, který zní:

„(2) Jednoduchou pozemkovou úpravou se rozumí i upřesnění nebo rekonstrukce přidělu půdy přidělené ve smyslu dekretů prezidenta republiky č. 12/1945 Sb. a č. 28/1945 Sb., zákona č. 142/1947 Sb. a zákona č. 46/1948 Sb.“.

8. V § 5 se dosavadní text označuje jako odstavec 1.

9. V § 5 se připojují nové odstavce 2, 3, 4, 5 a 6, které znějí:

„(2) Vlastníci pozemků si zvolí na dobu provádění pozemkových úprav sbor zástupců (dále jen „sbor“), který zastupuje vlastníky v rozsahu činností uvedených v odstavci 5, popřípadě jedná za vlastníky na základě a v rozsahu jejich zplnomocnění. V případě jednoduchých pozemkových úprav lze od volby sboru upustit.

(3) Pro případ, že bude sbor zvolen, je jeho dalším nevoleným členem vedoucí okresního pozemkového úřadu [§ 12 písm. a)] nebo jím pověřený pracovník pozemkového úřadu a zástupce obce. Sbor zvolí ze svého středu předsedu, který svolá schůze sboru a řídí jeho jednání.

(4) Počet členů sboru stanoví pozemkový úřad v rozsahu 5 až 15 členů podle celkového počtu vlastníků a podle rozsahu řešeného území.

(5) Sbor spolupracuje při zpracování návrhu pozemkových úprav, posuzuje jeho jednotlivé varianty a navrhovaná opatření, vyjadřuje se k podaným připomínkám, odsouhlasuje návrh pozemkových úprav a spolupracuje při realizaci schválených pozemkových úprav.

(6) Sbor svolá všechny vlastníky, požádá-li o to nejméně 1/3 vlastníků nebo příslušný pozemkový úřad.“.

10. V § 6 se dosavadní odstavce 2, 3 a 4 vypouštějí.

11. V § 6 se připojují nové odstavce 2, 3, 4, 5, 6 a 7, které znějí:

„(2) Před zahájením pozemkových úprav posoudí okresní pozemkový úřad důvody, naléhavost a účelnost provedení pozemkových úprav. Uzná-li důvody za opodstatněné, zahájí řízení o pozemkových úpravách.

(3) Komplexní pozemkovou úpravu musí okresní pozemkový úřad zahájit vždy, pokud se pro to vysloví vlastníci pozemků nadpoloviční výměry zemědělské půdy řešeného katastrálního území.

(4) Zahájení řízení o pozemkových úpravách oznámí okresní pozemkový úřad všem účastníkům řízení veřejnou vyhláškou.

(5) Oznámení o zahájení pozemkových úprav podle odstavce 4 se vyvěsí po dobu 15 dnů na úřední desce okresního pozemkového úřadu a obcí, v jejichž územních obvodech jsou pozemky zahrnuté do pozemkových úprav. Poslední den této lhůty je dnem doručení.

(6) Okresní pozemkový úřad písemně vyrozumí o zahájení řízení též orgány geodézie a kartografie, územního plánování, referáty životního prostředí, stavební úřady a obce, v jejichž územních obvodech jsou pozemky zahrnuté do pozemkových úprav. Dotýká-li se řízení o pozemkových úpravách zájmů chráněných předpisy o obraně a bezpečnosti státu, o péči o zdraví lidu a jiných zájmů chráněných zvláštními předpisy,³⁾ okresní pozemkový úřad doručí vyrozumění i dalším dotčeným orgánům státní správy.

(7) Na řízení o pozemkových úpravách a rozhodování v něm se nevztahují lhůty pro rozhodování podle správního řádu.^{3a)}

Poznámky pod čarou č. 3) a 3a) znějí:

³⁾ Např. zákon č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích,

ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 51/1964 Sb., o dráhách, ve znění zákona č. 104/1974 Sb., zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, zákon č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), zákon č. 20/1987 Sb., zákon ČNR č. 114/1992 Sb., zákon č. 44/1988 Sb., zákon č. 61/1977 Sb., o lesích, ve znění zákona č. 229/1991 Sb., zákon č. 309/1991 Sb., o ochraně ovzduší před znečišťujícími látkami (zákon o ovzduší).

^{3a)} § 49 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).“.

12. § 7 odst. 2 zní:

„(2) Na úvodním jednání se zvolí sbor (§ 5 odst. 2).“.

13. § 8 zní:

„§ 8

(1) Okresní pozemkový úřad zajistí odborné zpracování návrhu pozemkových úprav (dále jen „návrh“) u zpracovatele. Náležitosti návrhu stanoví zvláštní předpis.^{2d)}

(2) Zpracovatelem návrhu mohou být pouze právnické nebo fyzické osoby, které mají oprávnění k projektování pozemkových úprav. Podmínky pro udělení oprávnění k této činnosti stanoví ministerstvo zemědělství České republiky (dále jen „ministerstvo“) obecně závazným právním předpisem.

(3) Orgány uvedené v § 6 odst. 6 jsou povinny v dohodnutých termínech poskytnout okresnímu pozemkovému úřadu bezúplatně potřebné údaje a informace nezbytné pro řízení o pozemkových úpravách a pro vypracování návrhu.

(4) Okresní pozemkový úřad zabezpečí vypracování soupisu nároků vlastníků pozemků podle výměry a ceny původních pozemků. Tento soupis předloží vlastníkům pozemků k odsouhlasení a vyloží jej po dobu 15 dnů na určeném obecním úřadě. Přípomínky k soupisu posoudí okresní pozemkový úřad v dohodě se sborem a stanoví další postup.

(5) Pro účely pozemkové úpravy se cena pozemků stanoví podle obecně závazného cenového předpisu, pokud se vlastníci nedohodnou jinak.

(6) Vlastníkům pozemků navrhne zpracovatel v návrhu k vyčlenění scelené pozemky tak, aby odpovídaly jejich původním pozemkům výměrou, přiměřeně stejnou kvalitou (cenou a vzdáleností) a dle možnosti i stejným druhem pozemku (kulturou), při současně optimalizaci organizace půdního fondu v řešeném území ve smyslu § 2. Pravidla pro posuzování přiměřenosti kvality a výměry vyčleňovaných pozemků stanoví zvláštní předpis.^{2d)}

(7) V průběhu pozemkových úprav okresní pozemkový úřad v zájmu urychleného vytvoření a využití půdně ucelených hospodářských jednotek přidělí vlastníkům pozemků do jejich zatímního bezúplatného užívání scelené pozemky navrhované k výměně vlastnických práv (dále jen „přidělení do zatímního užívání“). Tyto pozemky zůstávají i nadále předmětem po-

zemkových úprav. Zatímní užívání zanikne výměnou vlastnických práv k předmětným pozemkům, nejpozději ukončením komplexních pozemkových úprav.

(8) Přidělení pozemků do zatímního užívání odsouhlasí okresní pozemkový úřad s vlastníky předmětných pozemků. V případě nesouhlasu vlastníka pozemku s přidělením pozemku do zatímního užívání dohodou, okresní pozemkový úřad o přidělení do zatímního užívání rozhodne ve správním řízení. Změnil-li se podmínky prováděných pozemkových úprav, může pozemkový úřad změnit své rozhodnutí o přidělení pozemků do zatímního užívání v souladu s novou skutečností. Je-li zvolen sbor (§ 5 odst. 2), vydá okresní pozemkový úřad rozhodnutí podle tohoto odstavce po dohodě s ním.

(9) Odvolání podané proti rozhodnutí pozemkového úřadu podle odstavce 8 nemá odkladný účinek.

(10) Zpracovatel návrhu je povinen v průběhu zpracování návrhu projednávat navrhovaná opatření s vlastníky pozemků, popřípadě se sborem, byl-li zvolen (§ 5 odst. 2 a 5).

(11) Je-li pro docílení účelu pozemkových úprav podle § 2 nutno vyčlenit nezbytnou výměru půdního fondu na výstavbu polních cest a na provedení technických, vodohospodářských, zúrodňovacích a ekologických opatření (dále jen „společná zařízení“), podílejí se na vyčlenění potřebné výměry půdního fondu vlastníci pozemků v rozsahu podle zpracovaného návrhu, pokud nelze pro tyto účely použít jen pozemky ve vlastnictví státu.⁴⁾“.

Poznámka pod čarou č. 4) zní:

„⁴⁾ § 17 zákona č. 229/1991 Sb.“.

14. V § 9 odst. 1 se ve větě druhé slova „§ 6 odst. 3“ nahrazují slovy „§ 6 odst. 6“.

15. V § 9 odst. 2 se v první větě slova „v § 6 odst. 3“ nahrazují slovy „v § 6 odst. 6“.

16. V § 9 se připojuje nový odstavec 3, který zní:

„(3) Pozemkový úřad rozhodne o schválení pozemkové úpravy, pokud s ní souhlasí vlastníci alespoň dvou třetin výměry půdy dotčené pozemkovou úpravou.“.

17. V § 9 se dosavadní odstavec 3 označuje jako odstavec 4 a na konci odstavce 4 se připojují slova „o schválení pozemkových úprav“.

18. V § 9 se připojují nové odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) Schválený návrh komplexních pozemkových úprav je závazným podkladem pro územně plánovací dokumentaci.

(6) Odvolání proti rozhodnutí okresního úřadu vydaného podle odstavce 4 nemá odkladný účinek.“.

19. Za § 9 se vkládá nový § 9a, který zní:

„§ 9a

Provádění návrhu pozemkových úprav

(1) Na základě schváleného návrhu pozemkových úprav okresní pozemkový úřad stanoví po dohodě s vlastníky pozemků a se zřetelem na finanční zajištění z prostředků státního rozpočtu postup realizace pozemkových úprav.

(2) Okresní pozemkový úřad zabezpečí, aby nové uspořádání pozemků bylo vytyčeno v terénu. Pokud se vlastníci pozemků nedohodnou jinak, lze zahájit hospodaření na nově vytyčených pozemcích po sklizni úrody a provedení podmínky, tj. zpravidla k 1. říjnu běžného roku.

(3) Pro výstavbu polních cest, ochranu a zúrodnování půdního fondu a dalších společných zařízení, zahrnutých do schváleného návrhu pozemkových úprav, je možno upustit od vydání územního rozhodnutí o umístění stavby a o využití území.

(4) Společná zařízení realizovaná v rámci pozemkových úprav vlastní obec, v jejímž obvodu se nacházejí, nevyplývá-li něco jiného z rozhodnutí o schválení návrhu pozemkových úprav.“

20. V § 10 odst. 1 se za slovo „krajiny“ vkládají slova „podle návrhu pozemkových úprav“.

21. Z poznámky č. 5) pod čarou se vypouští věta „Pravidla pro poskytování dotací v agrárně potravinářském komplexu v České republice schválená usnesením vlády České republiky č. 332/1990.“.

22. § 11 zní:

„§ 11

Soustavu pozemkových úřadů tvoří

- a) okresní pozemkové úřady, kterými jsou samostatné referáty okresních úřadů. Na území hlavního města Prahy a měst Brna, Plzně a Ostravy vykonávají působnost okresního pozemkového úřadu pozemkové úřady, kterými jsou samostatné odbory Magistrátu hlavního města Prahy a magistrátů měst Brna, Plzně a Ostravy,
- b) ústřední pozemkový úřad, kterým je ministerstvo.“.

23. V § 12 písm. b) se na konci připojují slova „případně je sám provádí,“.

24. V § 12 písm. f) se na konci vypouští čárka a připojují se slova „na zemědělské půdě,“.

Poznámka pod čarou č. 9) zní:

„9) Vyhláška ministerstva financí České republiky č. 393/1991

Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášek č. 110/1992 Sb. a č. 611/1992 Sb.“.

25. § 13 zní:

„§ 13

Ústřední pozemkový úřad

Ústřední pozemkový úřad

- a) zpracovává koncepci pozemkových úprav a řídí jejich postup,
- b) řídí výkon státní správy na úseku pozemkových úprav,
- c) provádí ověřování zvláštní odborné způsobilosti k přípravě a projektování pozemkových úprav,
- d) zajišťuje výzkum, rozvoj, vzdělávání a osvětovou činnost v oboru pozemkových úprav,
- e) po projednání s ministerstvem hospodářství České republiky zabezpečuje vazbu pozemkových úprav s územně plánovací dokumentací velkých územních celků (území přesahující hranice okresu),
- f) rozhoduje podle § 17 odst. 4 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění zákona č. 93/1992 Sb.,
- g) je odvolacím orgánem proti rozhodnutím okresních pozemkových úřadů.“.

26. V § 15 se připojuje nový odstavec, který zní:

„Dále se vypouštějí slova „a poskytuje je okresní pozemkový úřad“ v poznámce pod čarou č. 18) přílohy č. 9, poslední věta „Údaje poskytuje okresní pozemkový úřad.“, v tabulce č. IV Lesní porosty – jehličnaté a slova „a poskytuje je okresní pozemkový úřad.“ v tabulce č. V Lesní porosty – listnaté, přílohy č. 10 vyhlášky ministerstva financí České republiky č. 393/1991 Sb., o cenách staveb, pozemků, trvalých porostů, úhradách za zřízení práva osobního užívání pozemků a náhradách za dočasné užívání pozemků, ve znění vyhlášky č. 110/1992 Sb.“.

Čl. II

Předsednictvo České národní rady se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona České národní rady č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, jak vyplývá ze změn a doplňků provedených tímto zákonem.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

39

ZÁKON

České národní rady

ze dne 20. prosince 1992

o pokutách a kaucích za nedodržování zákonů upravujících transformaci zemědělských družstev a nápravu majetkových křivd v oblasti vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Tento zákon upravuje pokuty a kauce za porušení ustanovení zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb.; zákona ČNR č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb., ve znění zákona ČNR č. 441/1992 Sb., a zákona č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

§ 2

(1) Za porušení ustanovení zákonů uvedených v § 1 povinnými osobami¹⁾ nebo právnickými osobami vzniklými podle zvláštního zákona²⁾ odpovídají podle tohoto zákona fyzické osoby, které za povinnou osobu jednaly nebo měly jednat, a jde-li o jednání na příkaz, fyzické osoby, které daly k jednání příkaz. K odpovědnosti postačí zavinění z nedbalosti.

(2) Ustanovení zákonů uvedených v § 1 poruší zejména ten, kdo

- a) nemovitosti nebo jiný zemědělský majetek podléhající právním předpisům o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, jeho součástí nebo příslušenství neoprávněně převede do vlastnictví jiného,³⁾
- b) brání nebo bez právního důvodu zdržuje vydání nemovitostí oprávněné osobě, které přešly na stát nebo jinou právnickou osobu na základě rozhodnutí soudního nebo administrativního orgánu nebo jiného právního aktu či právního důvodu v důsledku majetkových křivd, k nimž došlo vůči vlastníkům zemědělského a lesního majetku v období let 1948 - 1989,³⁾
- c) zabraňuje poskytnutí náhrady za pozemky, obytné budovy, hospodářské budovy a jiné stavby ne-

bo poskytnutí takové náhrady bez právního důvodu pozdržuje,

- d) zabraňuje poskytnutí náhrady za živý a mrtvý inventář a zásoby, které původní vlastník vnesl do zemědělského družstva nebo mu byly odňaty v období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990,³⁾ nebo poskytnutí takové náhrady bez právního důvodu pozdržuje,
- e) způsobí oprávněné osobě škodu při vydání nemovitostí a poskytování náhrad³⁾ a při vypořádávání majetkových účastí členů zemědělského družstva a jiných oprávněných osob na majetku zemědělského družstva,⁴⁾
- f) nezabezpečí náležitosti transformačního projektu stanovené zvláštním předpisem.⁴⁾

(3) Fyzické osobě uvedené v odstavci 1 uloží okresní úřad pokutu až do výše 25 000 Kčs. Při opětovném uložení pokuty téže fyzické osobě uloží okresní úřad pokutu ve výši od 5000 do 50 000 Kčs.

(4) Pokutu lze uložit ve lhůtě jednoho roku ode dne, kdy se okresní úřad dozvěděl o porušení ustanovení zákonů uvedených v § 1, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k tomuto porušení došlo.

§ 3

(1) Na návrh oprávněné osoby, jejíž oprávněné nároky podle zvláštních předpisů nebyly povinnou osobou nebo právnickou osobou vzniklou podle zvláštního zákona vypořádány ke dni účinnosti tohoto zákona, může uložit okresní úřad povinné osobě nebo právnické osobě, vzniklé podle zvláštního zákona, povinnost složit kauci rovnající se součtu všech oprávněných nároků podle zvláštních předpisů, které povinná osoba nebo právnická osoba vzniklá podle zvláštního zákona dosud s oprávněnou osobou nevypořádala.

(2) Na návrh oprávněné osoby, které nebyl bez právního důvodu vydán majetkový podíl ve stanovené lhůtě, může uložit okresní úřad družstvu nebo právnic-

¹⁾ § 5 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ § 4 zákona ČNR č. 243/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související se zákonem č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon č. 42/1992 Sb., o úpravě majetkových vztahů a vypořádání majetkových nároků v družstvech, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon č. 229/1991 Sb.

⁵⁾ Zákon č. 42/1992 Sb.

ké osobě vzniklé podle zvláštního zákona povinnost složit kauci, rovnající se výši majetkového podílu oprávněné osoby nevypořádaného ve stanovené lhůtě.

(3) Kauci podle odstavce 1 nebo 2 složí povinná osoba, družstvo a právnická osoba vzniklá podle zvláštního zákona na zvláštní účet Pozemkového fondu České republiky, a to do 30 dnů ode dne rozhodnutí okresního úřadu, a to v penězích.

(4) Pozemkový fond České republiky vrátí povinné osobě nebo družstvu a právnické osobě vzniklé podle zvláštního zákona kauci podle odstavce 1 nebo 2 nebo její příslušnou část do 30 dnů ode dne, kdy se dozví o tom, že oprávněné nároky podle zvláštních předpisů byly vypořádány nebo že majetkový podíl byl vydán.

§ 4

(1) V řízení o uložení pokuty nebo povinnosti složit kauci se postupuje podle obecných předpisů o správním řízení.

(2) Odvolání proti rozhodnutí o uložení pokuty nebo povinnosti složit kauci nemá odkladný účinek.⁵⁾

(3) Výnos z pokut je příjmem Pozemkového fondu České republiky.⁶⁾

§ 5

Působnost okresních úřadů stanovenou § 2 tohoto zákona vykonává v Praze Magistrát hlavního města Prahy.

§ 6

Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 93/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 13 odst. 1 věta první zní: „Právo na vydání nemovitosti podle § 6 může oprávněná osoba uplatnit do 31. ledna 1993.“.

2. V § 13 odst. 1 se za větu první vkládá další věta, která zní: „Náhrady za mrtvý a živý inventář podle § 20 může oprávněná osoba uplatnit do 31. března 1993.“.

§ 7

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

40

ZÁKON

České národní rady

ze dne 29. prosince 1992

o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

jsou od 1. ledna 1993 státními občany České republiky.

§ 1

Obecná ustanovení

(1) Fyzické osoby, které ke dni 31. prosince 1992 byly státními občany České republiky a zároveň státními občany České a Slovenské Federativní Republiky,

(2) Při posuzování, zda je fyzická osoba státním občanem České republiky, popřípadě do 31. prosince 1992 byla státním občanem České a Slovenské Federativní Republiky, se postupuje podle předpisů platných v době, kdy mělo dojít k nabytí nebo pozbytí státního občanství této osoby.¹⁾

⁵⁾ § 55 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

⁶⁾ Zákon ČNR č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky.

¹⁾ Např. zákon č. 236/1920 Sb., kterým se doplňují a mění dosavadní ustanovení o nabývání a pozbývání státního občanství a práva domovského v republice Československé, zákon č. 152/1926 Sb., o udělení státního občanství československého některým osobám, zákon č. 60/1930 Sb., jímž se provádí úmluva ze dne 16. července 1928 mezi Československem a Spojenými státy Severoamerickými o naturalizaci, zákon č. 194/1949 Sb., o nabývání a pozbývání československého státního občanství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 39/1969 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

ČÁST PRVNÍ NABÝVÁNÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ

§ 2

Státní občanství České republiky se nabývá

- a) narozením (§ 3),
- b) určením otcovství (§ 4),
- c) nalezením na území České republiky (§ 5),
- d) prohlášením (§ 6),
- e) udělením (§ 7 až 12).

§ 3

Narozením

Dítě nabývá narozením státní občanství České republiky,

- a) je-li alespoň jeden rodič státním občanem České republiky nebo
- b) jsou-li rodiče bezdomovci, alespoň jeden z nich má trvalý pobyt na území České republiky a dítě se na jejím území narodí.

§ 4

Určením otcovství

Dítě narozené mimo manželství, jehož matka je cizí státní občankou nebo bezdomovkyní a otec státním občanem České republiky, nabývá státní občanství České republiky

- a) dnem souhlasného prohlášení rodičů o určení otcovství²⁾ nebo
- b) dnem právní moci rozsudku o určení otcovství.³⁾

§ 5

Nalezením na území České republiky

Fyzická osoba mladší 15 let nalezená na území České republiky je státním občanem České republiky, pokud se neprokáže, že nabyla narozením státní občanství jiného státu.

§ 6

Prohlášením

(1) Fyzická osoba, která byla k 31. prosinci 1992 státním občanem České a Slovenské Federativní Republiky, ale neměla ani státní občanství České republiky ani státní občanství Slovenské republiky, si může zvolit státní občanství České republiky prohlášením.

(2) Prohlášení se činí u okresního úřadu, v hlavním městě Praze u obvodního úřadu, ve městech Brno, Ostrava a Plzeň u magistrátů těchto měst (dále jen „okresní úřad“), příslušného podle místa trvalého pobytu fyzické osoby, která prohlášení činí. V cizině

se toto prohlášení činí před zastupitelským úřadem České republiky.

(3) Příslušný úřad vydá o prohlášení osvědčení.

Udělením

§ 7

(1) Státní občanství České republiky lze na žádost udělit fyzické osobě, která splňuje současně tyto podmínky:

- a) má na území České republiky ke dni podání žádosti nepřetržitý trvalý pobyt alespoň pět let,
- b) prokáže, že byla propuštěna ze státního svazku cizího státu, nebo která nabytím státního občanství České republiky pozbude dosavadní cizí státní občanství, nejde-li o bezdomovce,
- c) nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin,
- d) prokáže znalost českého jazyka.

(2) Manželé mohou podat společnou žádost o udělení státního občanství České republiky.

(3) Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy České republiky stanoví obecně závazným právním předpisem kriteria pro prokazování znalostí českého jazyka podle odstavce 1 písm. d).

§ 8

K žádosti o udělení státního občanství České republiky žadatel připojí

- a) rodný list, pokud uzavřel manželství, i oddací list, popřípadě doklad o rozvodu manželství nebo úmrtí list zemřelého manžela,
- b) doklad o propuštění ze státního svazku cizího státu, nejde-li o bezdomovce nebo osobu, která nabytím státního občanství České republiky pozbude dosavadní cizí státní občanství,
- c) výpis z rejstříku trestů,
- d) životopis.

§ 9

(1) Rodiče, popřípadě jeden z nich, mohou do žádosti zahrnout i dítě mladší 15 let. K žádosti připojí

- a) rodný list dítěte,
- b) souhlas druhého rodiče se změnou státního občanství dítěte, pokud nebyl zbaven rodičovských práv nebo způsobilosti k právním úkonům,
- c) doklad o propuštění dítěte ze státního svazku cizího státu, nejde-li o bezdomovce nebo osobu, která nabytím státního občanství České republiky pozbude dosavadní cizí státní občanství.

²⁾ § 52 odst. 1 zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění zákona č. 132/1982 Sb. a zákona č. 234/1992 Sb.

³⁾ § 54 odst. 1 zákona č. 94/1963 Sb.

(2) Státní občanství České republiky lze na žádost zákonného zástupce udělit i dítěti mladšímu 15 let samostatně; k žádosti se připojí doklady uvedené v odstavci 1.

§ 10

(1) Státní občanství České republiky uděluje ministerstvo vnitra České republiky (dále jen „ministerstvo vnitra“); žadateli vydá Listinu o udělení státního občanství České republiky.

(2) Žádost se podává u okresního úřadu příslušného podle místa trvalého pobytu žadatele. Okresní úřad ověří pohovorem se žadatelem jeho znalost českého jazyka a o výsledku učiní záznam do spisu. Znalost českého jazyka neprokazuje žadatel, který je nebo byl státním občanem Slovenské republiky.

§ 11

(1) Ministerstvo vnitra může prominout podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. a), má-li žadatel na území České republiky trvalý pobyt a

- narodil se na území České republiky nebo
- žije na území České republiky nepřetržitě alespoň 10 let nebo
- měl v minulosti státní občanství České republiky, popřípadě státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky nebo
- byl nezrušitelně osvojen státním občanem České republiky anebo
- jeho manžel (manželka) je státním občanem České republiky.

(2) Ministerstvo vnitra může dále prominout podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. b), má-li žadatel na území České republiky nepřetržitý trvalý pobyt alespoň po dobu pěti let, pokud právní předpisy státu, jehož je žadatel státním občanem, neumožňují propuštění ze státního svazku nebo pokud tento stát odmítá vydat doklad o propuštění žadatele ze státního svazku.

(3) Ministerstvo vnitra může dále v případech hodných zvláštního zřetele prominout i podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d).

§ 12

Státoobčanský slib

(1) Fyzická osoba starší 15 let, které bylo uděleno státní občanství České republiky, nabývá státní občanství České republiky podle § 7 dnem složení tohoto slibu:

„Slibuji na svou čest věrnost České republice. Slibuji, že budu zachovávat všechny zákony a jiné obecně závazné právní předpisy. Slibuji, že budu plnit všechny povinnosti státního občana České republiky“.

(2) Dítě mladší 15 let zahrnuté do žádosti rodičů, nabývá státní občanství České republiky dnem, kdy je nabývá alespoň jeden z rodičů; bylo-li státní občanství České republiky tomuto dítěti uděleno samostatně,

nabývá je dnem převzetí Listiny o udělení státního občanství České republiky zákonnými zástupci.

(3) Ministerstvo vnitra může složení státoobčanského slibu prominout. V tom případě fyzická osoba nabývá státní občanství České republiky dnem, kdy rozhodnutí o prominutí složení státoobčanského slibu nabylo právní moci.

(4) Fyzická osoba skládá státoobčanský slib před přednostou okresního úřadu, v hlavním městě Praze před tajemníkem obvodního úřadu, ve městech Brno, Ostrava a Plzeň před tajemníkem magistrátu těchto měst, příslušného podle místa jejího trvalého pobytu, v cizině před vedoucím zastupitelského úřadu České republiky.

ČÁST DRUHÁ

POZBYVÁNÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ

§ 13

Státní občanství České republiky se pozbývá

- propuštěním ze státního svazku České republiky (§ 14 a 15),
- prohlášením (§ 16),
- nabytím cizího státního občanství (§ 17) s výjimkou případů, kdy k nabytí cizího státního občanství dojde v souvislosti s uzavřením manželství nebo narozením dítěte.

Propuštěním ze státního svazku České republiky

§ 14

(1) Státní občan České republiky bude propuštěn na vlastní žádost ze státního svazku České republiky, nemá-li na jejím území trvalý pobyt a předloží-li doklad, že

- nabyl státní občanství cizího státu před 1. lednem 1993 nebo
- mu bylo přislíbeno udělení státního občanství cizího státu.

(2) Manželé mohou podat společnou žádost o propuštění ze státního svazku.

(3) Rodiče, popřípadě jeden z nich, mohou do žádosti zahrnout dítě mladší 15 let.

(4) Státní občanství České republiky se pozbývá převzetím Listiny o propuštění ze státního svazku České republiky.

(5) Státního občana České republiky propouští ze státního svazku České republiky okresní úřad příslušný podle místa posledního trvalého pobytu žadatele na území České republiky; pokud takovýto pobyt žadatel neměl, je příslušný Obvodní úřad v Praze 1.

§ 15

(1) Žádost o propuštění ze státního svazku České

republiky se podává prostřednictvím zastupitelského úřadu České republiky v místě trvalého pobytu žadatele nebo u okresního úřadu příslušného podle posledního trvalého pobytu žadatele na území České republiky.

(2) K žádosti o propuštění ze státního svazku České republiky žadatel připojí

- a) rodný list, pokud uzavřel manželství, i oddací list, popřípadě doklad o rozvodu manželství, popřípadě úmrtní list zemřelého manžela,
- b) doklad o nabytí cizího státního občanství nebo o příslibu jeho udělení,
- c) doklad o změně jména nebo příjmení žadatele, nevyplyvá-li tato skutečnost z dokladů uvedených v písmenu a).

(3) Je-li do žádosti zahrnuto dítě mladší 15 let, rodič připojí

- a) rodný list dítěte,
- b) doklad o nabytí cizího státního občanství nebo doklad o příslibu jeho udělení,
- c) souhlas druhého rodiče se změnou státního občanství dítěte, pokud nebyl zbaven rodičovských práv nebo způsobilosti k právním úkonům.

§ 16

Prohlášení

(1) Státní občan České republiky, který se zdržuje v cizině alespoň po dobu 10 let, může prohlásit, že se vzdává státního občanství České republiky.

(2) Prohlášení podle odstavce 1 se činí před zastupitelským úřadem České republiky podle místa trvalého pobytu žadatele v cizině. Žadatel v něm uvede

- a) od kdy se zdržuje v cizině,
- b) místo posledního trvalého pobytu na území České republiky nebo, že nikdy takovýto pobyt neměl.

K prohlášení připojí doklad o státním občanství České republiky; tento doklad lze nahradit platným cestovním pasem.

(3) Rodiče, popřípadě jeden z nich, mohou do prohlášení zahrnout i dítě mladší 15 let; toto dítě nemusí splňovat podmínku uvedenou v odstavci 1. K prohlášení připojí

- a) rodný list dítěte,
- b) souhlas druhého rodiče s pozbytím státního občanství České republiky dítěte, pokud nebyl zbaven rodičovských práv nebo způsobilosti k právním úkonům.

(4) Zastupitelský úřad České republiky vydá fyzické osobě doklad o pozbytí státního občanství České republiky.

§ 17

Nabytím cizího státního občanství

Státní občan České republiky pozbývá státní občanství České republiky okamžikem, kdy na vlastní žá-

dost nabytí cizí státní občanství s výjimkou, kdy cizí státní občanství nabytí v souvislosti s uzavřením manželství nebo narozením.

ČÁST TŘETÍ

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ

O STÁTNÍM OBČANSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY V SOUVISLOSTI SE ZÁNÍKEM ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

§ 18

Volba státního občanství

(1) Státní občan Slovenské republiky si může zvolit státní občanství České republiky prohlášením učiněným nejpozději do 31. prosince 1993,

- a) má-li nepřetržitý trvalý pobyt na území České republiky alespoň po dobu dvou let,
- b) předloží-li doklad o propuštění ze státního svazku Slovenské republiky s výjimkou případů, kdy prokáže, že požádal o propuštění ze státního svazku Slovenské republiky a jeho žádosti nebylo do tří měsíců vyhověno, a současně před okresním úřadem prohlásí, že se vzdává státního občanství Slovenské republiky; tento doklad se nepožaduje, jestliže volbou státního občanství České republiky dojde k pozbytí státního občanství Slovenské republiky,
- c) nebyl-li v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

(2) Státní občan Slovenské republiky, který nemá trvalý pobyt na území České republiky ani Slovenské republiky, si může zvolit státní občanství České republiky prohlášením učiněným nejpozději do 31. prosince 1993,

- a) měl-li před odchodem do ciziny poslední trvalý pobyt na území České republiky nebo je-li alespoň jeden z jeho rodičů státním občanem České republiky a
- b) předloží-li doklad o propuštění ze státního svazku Slovenské republiky s výjimkou případů, kdy prokáže, že požádal o propuštění ze státního svazku Slovenské republiky a jeho žádosti nebylo do tří měsíců vyhověno, a současně před okresním úřadem nebo zastupitelským úřadem České republiky prohlásí, že se vzdává státního občanství Slovenské republiky.

(3) Stanou-li se podle předchozích odstavců oba rodiče státními občany České republiky, sledují jejich státní občanství České republiky děti mladší 15 let; žije-li pouze jeden z rodičů, sleduje dítě jeho státní občanství. Rodiče uvedou tyto děti ve svém prohlášení o volbě státního občanství České republiky a připojí k němu doklad o propuštění dítěte ze státního svazku Slovenské republiky s výjimkou případů, kdy prokáží, že požádali o propuštění dítěte ze státního svazku Slovenské republiky a jejich žádosti nebylo do tří měsíců

vyhověno, a současně před okresním úřadem prohlásí, že se za dítě vzdává státního občanství Slovenské republiky.

(4) Rodiče mohou zvolit státní občanství České republiky i samostatně pro děti mladší 15 let. Učiní tak souhlasným prohlášením; souhlas se nevyžaduje od rodiče, který je zbaven rodičovských práv nebo způsobilosti k právním úkonům. Žije-li pouze jeden z rodičů nebo zdržuje-li se druhý rodič trvale v cizině a není-li znám jeho pobyt, může učinit toto prohlášení sám. K prohlášení připojí doklad o propuštění dítěte ze státního svazku Slovenské republiky s výjimkou případů, kdy prokáží, že požádali o propuštění dítěte ze státního svazku Slovenské republiky a jejich žádosti nebylo do tří měsíců vyhověno, a současně před okresním úřadem prohlásí, že se za dítě vzdává státního občanství Slovenské republiky.

(5) Prohlášení činí fyzická osoba u okresního úřadu příslušného podle místa svého trvalého pobytu, popřípadě podle místa svého posledního trvalého pobytu na území České republiky, v cizině před zastupitelským úřadem České republiky.

§ 19

(1) Do 31. prosince 1993 může ministerstvo vnitra udělit státní občanství České republiky na žádost státnímu občanovi Slovenské republiky, jde-li o nezletilce staršího 15 let, jehož alespoň jeden z rodičů je státním občanem České republiky, nebo jde-li o fyzickou osobu, jejíž manžel (manželka) je státním občanem České republiky, pokud

- a) žadatel má trvalý pobyt na území České republiky a
- b) předloží doklad o propuštění ze státního svazku Slovenské republiky s výjimkou případů, kdy prokáže, že požádal o propuštění ze státního svazku Slovenské republiky a jeho žádosti nebylo do tří měsíců vyhověno, a současně před okresním úřadem prohlásí, že se vzdává státního občanství Slovenské republiky.

(2) Žádost se podává u okresního úřadu příslušného podle místa trvalého pobytu žadatele.

ČÁST ČTVRTÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Doklady o státním občanství

§ 20

(1) Státní občanství České republiky se prokazuje

- a) občanským průkazem,
- b) cestovním dokladem,

- c) osvědčením, popřípadě potvrzením o státním občanství České republiky,
- d) vysvědčením o právní způsobilosti k uzavření manželství, je-li v něm údaj o státním občanství České republiky uveden.

(2) Osvědčení o státním občanství České republiky vydává okresní úřad příslušný podle trvalého pobytu žadatele.

§ 21

Prohlášení o volbě a o pozbytí státního občanství České republiky se činí ve dvojím vyhotovení. Zastupitelský úřad České republiky zašle obě vyhotovení ministerstvu vnitra.

§ 22

(1) Doklady vystavené orgány cizího státu, které předkládají fyzické osoby podle tohoto zákona,

- a) musí být opatřeny potřebnými ověřenými,⁴⁾ nestanoví-li jinak mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána,
- b) musí být úředně přeloženy do českého jazyka,⁵⁾ jsou-li vystaveny v cizím jazyce.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nepoužije v případě, že jsou doklady vystaveny příslušnými orgány Slovenské republiky.

§ 23

(1) Okresní úřad vede evidenci fyzických osob, které nabyly nebo pozbyly státní občanství České republiky, pokud mají nebo měly v územním obvodu okresního úřadu trvalý pobyt. Pokud takovýto pobyt na území České republiky nikdy neměly, vede evidenci Obvodní úřad v Praze 1.

(2) Ústřední evidenci fyzických osob, které nabyly nebo pozbyly státní občanství České republiky, vede ministerstvo vnitra.

(3) Soud nebo obecní úřad, před nimiž dojde k souhlasnému prohlášení rodičů o určení otcovství, nebo soud, který rozhodl o otcovství k dítěti, jehož matka je cizinka a otcem byl určen státní občan České republiky, oznámí tuto skutečnost do 10 pracovních dnů ode dne učinění souhlasného prohlášení rodičů nebo nabytí právní moci rozsudku okresnímu úřadu příslušnému podle místa trvalého pobytu dítěte. Nemá-li dítě trvalý pobyt na území České republiky, pak Obvodnímu úřadu v Praze 1.

§ 24

Zjišťování státního občanství

(1) Ve sporných případech provádí zjišťování stát-

⁴⁾ § 52 zákona č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

ního občanství České republiky okresní úřad příslušný podle místa trvalého pobytu, popřípadě posledního trvalého pobytu žadatele na území České republiky. Pokud žadatel takový pobyt nikdy neměl, provádí zjišťování Obvodní úřad v Praze 1.

(2) Okresní úřad vystaví fyzické osobě potvrzení o výsledku provedeného zjištění. Je-li to třeba k uplatnění práv fyzické osoby, do potvrzení uvede, kdy, popřípadě na základě jakých ustanovení fyzická osoba státní občanství České republiky nabyla nebo pozbyla.

§ 25

Vyhovuje-li se podle tohoto zákona v plném rozsahu podání žadatele, nevydává se s výjimkou ustanovení § 12 odst. 3 rozhodnutí ve správním řízení.⁶⁾

§ 26

Není-li tímto zákonem stanoveno jinak, může příslušný orgán státní správy prominout předložení dokladů stanovených v § 8 písm. a) a c), § 9 odst. 1 písm. a) a c), v § 15 odst. 2 písm. a) a c) a v odst. 3 písm. a),

pokud by jejich obstarání bylo spojeno s těžko překonatelnou překážkou, lze-li bez jejich předložení zjistit přesně a úplně skutečný stav věci.

§ 27

Prohlášení podle tohoto zákona nepodléhají správním poplatkům.

§ 28

Zrušují se

1. Zákon České národní rady č. 39/1969 Sb., o nabytí a pozbývání státního občanství České socialistické republiky, ve znění zákona České národní rady č. 92/1990 Sb.
2. Zákon č. 165/1968 Sb., o zásadách nabytí a pozbývání státního občanství.

§ 29

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

41

ZÁKON

České národní rady

ze dne 30. prosince 1992

o ověřování shody opisů nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu obecními úřady a o vydávání potvrzení orgány obcí a okresními úřady

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

OVĚŘOVÁNÍ SHODY OPISU NEBO KOPIE S LISTINOU A OVĚŘOVÁNÍ PRAVOSTI PODPISU

§ 1

(1) Obecní úřad, městský úřad, úřad města, v hlavním městě Praze obvodní úřad nebo místní úřad,

v územně členěných statutárních městech úřady městských obvodů nebo úřady městských částí (dále jen „obecní úřad“), který vede matriku, provádí ověření shody opisu nebo kopie s listinou (dále jen „vidimace“) a ověřování pravosti podpisu (dále jen „legalizace“).¹⁾

(2) Okresní úřad a v hlavním městě Praze a územně členěných statutárních městech magistráty těchto měst mohou pověřit vidimací a legalizací i obecní úřad, který nevede matriku, po projednání s ním za předpokladu, že jsou u něho vytvořeny podmínky pro zabez-

⁶⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

¹⁾ Zpoplatnění vidimace a legalizace upravuje zákon ČNR č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích vybíraných správními orgány České republiky.

pečení kvalifikovaného výkonu této činnosti. Tyto podmínky stanoví ministerstvo vnitra vyhláškou.

(3) Vidimaci nebo legalizaci provádí tajemník obecního úřadu nebo jím písemně pověřený pracovník; není-li tajemník obecního úřadu ustanoven,²⁾ ověření provede starosta nebo jím písemně pověřený pracovník obecního úřadu nebo člen obecního zastupitelstva (dále jen „pověřený pracovník“).

§ 2

Vidimaci a legalizaci provádí pověřený pracovník v úředních místnostech obecního úřadu. Požádá-li o legalizaci podpisu fyzická osoba, která se ze zdravotních nebo jiných důležitých důvodů nemůže dostavit na obecní úřad, může pověřený pracovník provést legalizaci i na jiném vhodném místě.

§ 3

(1) Při vidimaci není obecní úřad odpovědný za obsah, správnost a pravost údajů uvedených v listině.

(2) Vidimace se vyznačí na ověřeném opisu (kopii) ve formě ověřovací doložky na každém listě, pokud tyto nejsou svázány do svazku. V doložce je uvedeno:

- a) zda opis (kopie) souhlasí doslovně s listinou, z níž byl pořízen, a zda tato listina je prvopisem nebo ověřeným opisem (kopií) a z kolika listů nebo archů se skládá,
- b) počet listů nebo archů, které opis (kopie) obsahuje
- c) zda jde o opis (kopii) úplný nebo částečný,
- d) pořadové číslo, pod kterým je vidimace zapsána v ověřovací knize,
- e) místo a datum vidimace,
- f) podpis pověřeného pracovníka a otisk razítka se státním znakem.

(3) Obecní úřad neprovede vidimaci:

- a) opisu (kopie) občanského průkazu, vojenského průkazu, pasu a jiného průkazu, vkladní knížky, šeku, losu, sázenky, geometrického plánu, rysu a technické kresby,
- b) jestliže se předložený opis (kopie) neshoduje s originálem,
- c) jestliže je listina psána v jiném než českém či slovenském jazyce a neovládá-li pověřený pracovník jazyk, v němž je listina pořízena,
- d) jsou-li v listině, která se vidimuje, změny, doplňky, vsuvky nebo škrty, které by mohly zeslabit její věrohodnost.

§ 4

(1) Legalizaci pověřený pracovník ověřuje, že fyzická osoba v jeho přítomnosti listinu vlastnoručně podepsala nebo podpis na listině již uvedený před ním uznala za vlastní.

(2) Fyzická osoba předloží k prokázání své totožnosti platný úřední průkaz, který obsahuje údaje uvedené v odstavci 3 písm. a).

(3) Legalizace se vyznačí na listině formou ověřovací doložky, která obsahuje:

- a) jméno, příjmení, rodné číslo, a není-li rodné číslo nebo nelze-li je zjistit, datum narození žadatele,
- b) údaj, jak byla zjištěna totožnost žadatele, a údaj o místě jeho trvalého pobytu,
- c) konstatování, že fyzická osoba listinu vlastnoručně před pověřeným pracovníkem podepsala, nebo že uznala podpis na listině za vlastní,
- d) pořadové číslo, pod kterým je legalizace zapsána v ověřovací knize,
- e) místo a datum legalizace,
- f) podpis pověřeného pracovníka a otisk razítka se státním znakem.

(4) Pověřený pracovník provedením legalizace neodpovídá za obsah listiny.

(5) Neovládá-li pověřený pracovník jazyk, v němž je listina pořízena, vyzve žadatele, aby předložil překlad listiny pořízený tlumočnickem,³⁾ a nestane-li se tak, legalizaci odmítne; to neplatí, je-li listina pořízena v jazyce českém nebo slovenském.

(6) Obecní úřad neprovede legalizaci, jde-li o legalizaci podpisu na listině, která neobsahuje žádný text.

§ 5

(1) Nemůže-li fyzická osoba číst nebo psát, provede pověřený pracovník legalizaci pouze za účasti dvou svědků. Svou přítomnost stvrdí svědci podpisem v ověřovací knize.

(2) Přítomnost těchto svědků, jejich jméno, příjmení, místo trvalého pobytu, rodné číslo, a není-li rodné číslo nebo nelze-li je zjistit, datum narození svědka se uvedou v ověřovací knize.

§ 6

Obecní úřad vede evidenci vidimací a legalizací ve svázané knize na stanovených tiskopisech. Vzor tiskopisu je v příloze tohoto zákona.

²⁾ § 52 odst. 3 a § 59 odst. 1 zákona ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění zákona ČNR č. 302/1992 Sb. (úplné znění č. 410/1992 Sb.).

³⁾ Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících.

ČÁST DRUHÁ VYDÁVÁNÍ POTVRZENÍ

§ 7

Potvrzení vydávaná podle zvláštních předpisů orgány obcí⁴⁾ nebo okresními úřady⁵⁾ obsahují:

- a) označení orgánu, který potvrzení vydal,
- b) uvedení právního předpisu, který vyžaduje vydání potvrzení,
- c) stručné a výstižné uvedení skutečností, které se potvrzují,
- d) údaj o tom, komu a k jakému účelu bylo potvrzení vydáno,
- e) datum vyhotovení a číslo jednací,

- f) jméno, příjmení a podpis osoby, která potvrzení vydala,
- g) otisk razítka se státním znakem.

§ 8

Orgány uvedené v § 7 vedou jmennou evidenci fyzických a právnických osob, jimž bylo potvrzení vydáno.

ČÁST TŘETÍ ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ

§ 9

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

⁴⁾ § 9 zákona ČNR č. 367/1990 Sb., ve znění zákona ČNR č. 302/1992 Sb. (úplné znění č. 410/1992 Sb.).

⁵⁾ § 4 zákona ČNR č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění zákona ČNR č. 321/1992 Sb. (úplné znění č. 403/1992 Sb.).

OVĚŘOVACÍ KNIHA

Pořadové číslo vidimace, legalizace	Den vidimace, legalizace	Jméno, příjmení, trvalý pobyt, rodné číslo fyzické osoby, jejíž podpis je legalizován, a její podpis Totožnost zjištěna úředním průkazem (druh a číslo průkazu)	Listina byla u obce, úřadu podepsána	Podpis byl uznan za vlastní	Označení druhu listiny, která je vidimována
1	2	3	4	5	6

Údaj o uhrazení správního poplatku (uvedení čísla dokladu, kterým byl uhrazen)	Legalizace provedena v přítomnosti svědků (jméno, příjmení, trvalý pobyt, rodné číslo a podpis svědků)	Podpis pověřeného pracovníka
7	8	9

42

ZÁKON

České národní rady

ze dne 30. prosince 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon ČNR č.35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady, ve znění zákona ČNR č. 249/1990 Sb., zákona ČNR č. 97/1991 Sb. a zákona ČNR č. 280/1991 Sb.

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon ČNR č. 35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady, ve znění zákona ČNR č. 249/1990 Sb., zákona ČNR č. 97/1991 Sb. a zákona ČNR č. 280/1991 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Za § 4 se vkládá nový § 4a, který zní:

„§ 4a

Do působnosti České národní rady dále patří:

- a) vyhlášovat volby do zastupitelstev v obcích,
- b) dávat souhlas k ukončení pracovního nebo obdobného poměru proti vůli poslance v době výkonu jeho poslanecké funkce a do dvou let po zániku jeho mandátu,
- c) rozhodovat, zda lze výjimečně upustit od projednání zásad zákona České národní rady,
- d) určovat, v jakém pořadí místopředsedové České národní rady zastupují předsedu České národní rady,
- e) projednávat zprávy o hlavních poznatcích z vyřizování návrhů, podnětů a stížností občanů a organizací došlých České národní radě, jejím orgánům a poslancům a vydávat zásady pro jejich vyřizování,
- f) schvalovat rozpočet České národní rady a projednávat jeho plnění,
- g) schvalovat organizační řád Kanceláře České národní rady a platový řád jejích pracovníků.“

2. § 12 zní:

„§ 12

Svolávání schůzí České národní rady

Schůze České národní rady svolává předseda České národní rady. Učiní tak vždy, usnese-li se na tom organizační výbor České národní rady nebo Česká národní rada. Požádá-li o to alespoň jedna třetina poslanců České národní rady, svolá předseda schůzí České národní rady nejpozději do 30 dnů.“

3. § 13 odst. 1 a 2 znějí:

„(1) Schůzi České národní rady lze zahájit, je-li na schůzi přítomna třetina jejích poslanců.

(2) Česká národní rada stanoví na návrh organizačního výboru České národní rady, a není-li takového návrhu, na návrh předsedy České národní rady pořad jednání a způsob projednávání jednotlivých bodů pořadu.“

4. § 15 zní:

„§ 15

Člen vlády České republiky je povinen dostavit se na schůzi České národní rady, jestliže se na tom usnese Česká národní rada bez rozpravy nebo požádá-li o to předseda České národní rady nebo organizační výbor České národní rady. Jinak může člena vlády České republiky zastupovat jiný člen vlády.“

5. § 19 zní:

„§ 19

Předsedovi České národní rady, místopředsedům České národní rady, předsedům poslaneckých klubů a členům vlády České republiky se udělí slovo, kdykoliv o to požádají, a to i k prohlášením, která nesouvisejí s pořadem schůze.“

6. § 24 zní:

„§ 24

Česká národní rada je schopna se usnášet, je-li přítomna alespoň třetina všech jejích členů. K platnému usnesení je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. K přijetí ústavního zákona České národní rady je třeba souhlasu třípětinové většiny všech poslanců České národní rady. K setrvání na přijatém zákonu, který prezident republiky vrátil,¹⁾ je třeba nadpoloviční většiny všech poslanců České národní rady.“

7. § 28 odst. 3 a 4 znějí:

„(3) O schůzi České národní rady se dále sepisuje těsnopisecký záznam podávající přesný průběh jednání. Každý řečník ověří v co nejkratší lhůtě od konání schůze správnost záznamu své řeči. Přitom opraví případné chyby, které vznikly při pořizování tohoto záznamu, nesmí však měnit obsah a smysl svého vystoupení. O případných námitkách řečníka proti nedostatkům záznamu rozhoduje organizační výbor České národní rady.

¹⁾ Čl. 50 ústavního zákona ČNR č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky.

(4) Na základě těsnopiseckého záznamu o schůzi České národní rady se pořizuje těsnopisecká zpráva, která se vytiskne; jde-li o neveřejnou schůzi České národní rady nebo její část, může organizační výbor České národní rady rozhodnout jinak.“

8. § 29 zní:

„§ 29

Orgány České národní rady jsou:

1. předseda České národní rady a místopředsedové České národní rady,
2. organizační výbor České národní rady,
3. výbory České národní rady,
4. komise České národní rady,
5. vyšetřovací komise České národní rady,
6. ověřovatelé České národní rady,
7. poslanecké kluby,
8. další orgány České národní rady zřízené na základě zvláštního zákona.²⁾“

9. § 30 až 32 se vypouštějí.

10. § 33 zní:

„§ 33

Česká národní rada může z poslanců České národní rady, odborníků, popřípadě zástupců hospodářských, společenských nebo jiných organizací zřizovat své stálé nebo dočasné komise a stanovit jim úkoly. Předseda komise je vždy poslanec České národní rady. Komise mohou ke svému jednání přibírat další odborníky, popřípadě zástupce organizací.“

11. § 34 se vypouští.

12. § 35 zní:

„§ 35

(1) Členové vlády České republiky se mohou zúčastnit schůze organizačního výboru České národní rady; udělí se jim slovo, kdykoli o to požádají. Jsou povinni dostavit se osobně na schůzi organizačního výboru České národní rady, jestliže je o to organizační výbor České národní rady požádá; jinak se mohou dát zastupovat jiným členem vlády České republiky a výjimečně svými náměstky, vysloví-li s tím předseda České národní rady souhlas.

(2) Schůze organizačního výboru České národní rady jsou neveřejné, neusnese-li se organizační výbor, že schůze nebo její část je veřejná. Poslanci České národní rady se mohou kdykoliv zúčastnit schůze organizačního výboru České národní rady.

(3) Jiné osoby mohou být přítomny na neveřejné schůzi organizačního výboru České národní rady jen s jeho souhlasem.“

13. § 36 zní:

„§ 36

Předseda České národní rady

Předseda České národní rady

- a) zastupuje Českou národní radu navenek,
- b) podepisuje zákony a usnesení České národní rady,
- c) přijímá slib generálního prokurátora České republiky,
- d) svolává a řídí schůze České národní rady,
- e) řídí přípravu pracovního plánu České národní rady a jejích orgánů a sleduje jeho plnění,
- f) plní další úkoly, jimiž ho Česká národní rada pověří, zejména při koordinaci činnosti výborů a vytváření podmínek pro práci poslanců,
- g) podává České národní radě zprávy o opatřeních, která učinil,
- h) jmenuje a odvolává na návrh České národní rady generálního prokurátora České republiky a další státní funkcionáře České republiky v případech dosud svěřených zákonem do působnosti předsednictva České národní rady, nestanoví-li zákon jinak,
- ch) dává souhlas k dalšímu zadržení poslance České národní rady, byl-li přistižen a zadržen při trestném činu,
- i) vyžaduje-li to povaha věci, vyhláší usnesení České národní rady,
- j) rozhoduje o návrhu mandátového a imunitního výboru v disciplinárním řízení proti poslanci České národní rady,
- k) dbá na dodržování tohoto zákona a činí nezbytná opatření k jeho důslednému provádění.“

14. Za § 36 se vkládá nový § 36a, který zní:

„§ 36a

Předseda České národní rady po projednání v politickém grémiu

- a) vytváří podmínky pro práci poslanců v orgánech České národní rady,
- b) upozorňuje vedoucí státních orgánů, hospodářských a jiných organizací na případy, kdy nesplnili povinnost vůči poslanci, která jim vyplývá ze zákona České národní rady o poslancích České národní rady,

²⁾ Např. zákon ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, zákon ČNR č. 527/1992 Sb., o Bezpečnostní informační službě České republiky.

- c) jmenuje a odvolává vedoucího Kanceláře České národní rady, stanoví jeho plat a další náležitosti,
- d) vykonává i jinou působnost, v případech svěřených dosud zákonem do působnosti předsednictva České národní rady, nestanoví-li zákon jinak.“.

15. § 37 zní:

„§ 37

Místopředsedové České národní rady

Předsedu České národní rady zastupují místopředsedové České národní rady v rozsahu a pořadí stanoveném Českou národní radou; zastupují též předsedu v plnění úkolů, kterými je předseda pověřil.“.

16. Za § 37 se vkládá nový § 37a, který zní:

„§ 37a

Organizační výbor

(1) Česká národní rada zřizuje ze svých poslanců organizační výbor České národní rady, v jehož čele stojí předseda České národní rady.

(2) Organizační výbor České národní rady se skládá z předsedy České národní rady, místopředsedů České národní rady a ze zástupců poslaneckých klubů na zásadě poměrného zastoupení.

(3) Za každých započatých deset členů poslaneckého klubu přísluší poslaneckému klubu zastoupení v organizačním výboru České národní rady jedním zástupcem.

(4) Jména zástupců poslaneckých klubů v organizačním výboru České národní rady sdělí předsedové poslaneckých klubů předsedovi České národní rady.

(5) Nestanoví-li tento zákon jinak, platí pro jednání organizačního výboru České národní rady obdobně ustanovení o jednání výborů České národní rady.

(6) Organizační výbor České národní rady organizuje a koordinuje práci orgánů České národní rady v rozsahu stanoveném tímto zákonem a usneseními České národní rady. Při plnění těchto úkolů mu přísluší zejména

- a) připravovat schůze České národní rady, navrhnout jejich pořad, usnášet se na jejich svolání a podávat na nich zprávy o své činnosti,
- b) připravovat pracovní plány České národní rady a projednávat pracovní plány jejích orgánů,
- c) projednávat program zákonodárných prací České národní rady, jakož i zprávy o jeho plnění, popřípadě další legislativní záměry,
- d) přikazovat výborům k projednání zásady a návrhy zákonů, mezinárodní smlouvy a jiné návrhy; může též stanovit, který z výborů připraví k návrhům společnou zprávu výborů,
- e) koordinovat práci výborů, a je-li to potřebné, projednávat jejich stanoviska a zprávy; může jim též doporučit, aby se věcí znovu zabývaly, a požádat

jeden z výborů, aby projednal s ostatními výbory společný postup,

- f) stanovit funkční příplatky funkcionářům komisí České národní rady a vyšetřovacích komisí České národní rady; stanovit též výši odměn a další náležitosti členům stálých a dočasných komisí výborů České národní rady,
- g) stanovit vzor průkazu poslance České národní rady,
- h) zabezpečovat kontrolu plnění usnesení České národní rady,
- ch) navrhnout České národní radě, že lze výjimečně upustit od projednávání zásad zákona.“.

17. § 39 odst. 1 zní:

„(1) Výbory České národní rady projednávají věci obsažené v pracovním plánu České národní rady a jejích orgánů, dále věci, které jim byly přikázány, a věci na jejichž projednávání se usnesou. Zprávy vlády České republiky projednávají jen tehdy, pokud byly předloženy České národní radě.“.

18. § 40 odst. 1 písm. d) zní:

„d) zjišťuje, zda jsou v imunitních věcech dány podmínky pro trestní nebo kárné stíhání poslance České národní rady, popřípadě pro jeho vzetí do vazby; provede urychleně nutná šetření a umožní poslanci, aby se vyjádřil; zprávu o výsledku svých zjištění předkládá České národní radě.“.

19. § 40 odst. 1 písm. e) zní:

„e) zahajuje disciplinární řízení proti poslanci České národní rady, provádí v něm nezbytná šetření a své návrhy předkládá předsedovi České národní rady.“.

20. § 54 odst. 4 zní:

„(4) Neobdrží-li výbor ve stanovené lhůtě odpověď nebo nesouhlasí-li s ní, může požádat organizační výbor České národní rady o potřebná opatření; může též sám informovat o svém stanovisku příslušného člena vlády České republiky, předsedu Nejvyššího soudu České republiky, generálního prokurátora České republiky, popřípadě vedoucího jiného ústředního státního orgánu nebo organizace České republiky a požádat jej, aby své stanovisko přezkoumal.“.

21. § 55a odst. 1 zní:

„(1) Česká národní rada může zřizovat pro objasnění závažných skutečností veřejného zájmu, které patří do působnosti České národní rady, vyšetřovací komise. Návrh musí být podán nejmeně jednou pětinou poslanců. Členy komise mohou být jen poslanci České národní rady.“.

22. § 55d zní:

„§ 55d

(1) Předseda a místopředsedové České národní rady a předsedové poslaneckých klubů tvoří politické grémium, které posuzuje zejména otázky politické po-

vahy, aby se objasnila stanoviska poslaneckých klubů a dále program a organizace práce České národní rady.

(2) Zasedání politického grémia svolává předseda České národní rady. Předseda České národní rady svolá politické grémium též na žádost zástupců alespoň dvou poslaneckých klubů. Stanoviska politického grémia mají povahu doporučení.“

23. § 59 odst. 2 zní:

„(2) Vysloví-li s tím souhlas Česká národní rada, může být na žádost navrhovatele výjimečně upuštěno od projednání zásad zákona, zejména jde-li o úpravu jednoduchou nebo vyžaduje-li to její naléhavost.“

24. § 62 odst. 1 zní:

„(1) Zásady zákona České národní rady přikáže organizační výbor České národní rady k projednání výborům. Zároveň zabezpečí rozeslání zásad zákona všem poslancům České národní rady a sdělí jim, kterým výborům byly zásady zákona přikázány k projednání.“

25. § 66 odst. 1 zní:

„(1) Po projednání zásad zákona České národní rady sdělí výbory své stanovisko s případnými doporučeními organizačnímu výboru České národní rady.“

26. § 67 odst. 3 zní:

„(3) Má-li být k zákonu vydán prováděcí předpis, může si organizační výbor České národní rady vyžádat od navrhovatele jeho návrh. Návrh takového předpisu předloží navrhovatel vždy, má-li nabýt účinnosti současně se zákonem.“

27. § 73 zní:

„§ 73

Zpráva výboru nebo společná zpráva výborů o výsledku projednání návrhu zákona České národní rady se zašle všem poslancům a navrhovateli tak, aby ji obdrželi nejpozději 24 hodin před projednáváním návrhu zákona na schůzi České národní rady. Spolu se společnou zprávou se poslancům zpravidla předkládá zpráva obsahující text připomínek výborů, které nejsou zařazeny ve společné zprávě. Pokud se tak nestane, je zpravodaj povinen tuto skutečnost zdůvodnit.“

28. § 75 zní:

„§ 75

Návrh zákona České národní rady může být projednán v České národní radě nejdříve po uplynutí 60 dnů od doby, kdy byl poslancům rozeslán. Organizační výbor České národní rady může České národní radě navrhnout, aby návrh zákona výjimečně projednala před uplynutím této lhůty. O takovém návrhu rozhodne Česká národní rada bez rozpravy.“

29. § 84 odst. 1 zní:

„(1) Po jmenování vlády České republiky zařadí organizační výbor České národní rady na její žádost na pořad nejbližší schůze České národní rady vyslovení důvěry vládě.“

30. § 85 odst. 2 a 3 znějí:

„(2) Požádá-li vláda České republiky o vyslovení důvěry a nejde-li o případ, kdy vláda požádala o skončení projednávání vládního návrhu zákona, s nímž spojila žádost o vyslovení důvěry,³⁾ svolá předseda České národní rady schůzi České národní rady tak, aby žádost vlády byla projednána do 14 dnů po jejím předložení.

(3) Návrh na vyslovení nedůvěry vládě České republiky může podat písemně alespoň 50 poslanců České národní rady. K projednání návrhu na vyslovení nedůvěry vládě České republiky svolá předseda České národní rady neprodleně schůzi České národní rady.“

31. § 89 odst. 1 zní:

„(1) Česká národní rada i jednotliví poslanci mají právo interpelovat vládu České republiky a její členy ve věcech jejich působnosti. Poslanec nebo skupina poslanců podávají interpelaci písemně předsedovi České národní rady. Předseda České národní rady zašle interpelaci předsedovi vlády České republiky, a je-li interpellován člen vlády, též tomuto členovi. Předseda České národní rady zabezpečí, aby s obsahem interpelace podané poslancem nebo skupinou poslanců byli poslanci seznámeni na nejbližší schůzi České národní rady; může též rozhodnout, že se interpelace rozdá nebo rozešle všem poslancům.“

32. § 91 odst. 2 zní:

„(2) Podněty a připomínky poslanců přednesené na schůzi České národní rady, pokud nebyly během jednání vysvětleny, zašle předseda České národní rady předsedovi vlády, popřípadě příslušnému členovi vlády České republiky, Nejvyššímu soudu České republiky, generálnímu prokurátorovi České republiky nebo vedoucímu jiného ústředního státního orgánu České republiky a požádá jej, aby do 30 dnů sdělil, jaká opatření byla na jejich základě přijata. S těmito opatřeními budou poslanci seznámeni na schůzi České národní rady.“

33. § 93 zní:

„§ 93

(1) Proti poslanci České národní rady lze zavést disciplinární řízení jen z důvodů stanovených zákonem. Disciplinární řízení proti poslanci České národní rady zahájí mandátový a imunitní výbor z podnětu předsedy České národní rady nebo z vlastní iniciativy.

(2) Mandátový a imunitní výbor České národní rady provede nutná šetření a poskytne poslanci, proti

³⁾ Čl. 44 odst. 3 ústavního zákona ČNR č. 1/1993 Sb.

němuž se vede disciplinární řízení, možnost, aby se vyjádřil a obhájil. Po provedeném šetření předloží výbor jeho výsledky se svým návrhem předsedovi České národní rady.

(3) Předseda České národní rady posoudí výsledky disciplinárního šetření, které provedl mandátový a imunitní výbor; pokud řízení nezastaví nebo nepostačí-li samotné projednání věci, uloží poslanci, aby se pro svůj nevhodný výrok omluvil ve stanovené lhůtě a stanoveným způsobem.

(4) Jestliže se poslanec ve stanovené lhůtě a stanoveným způsobem neomluví, sdělí předseda České národní rady své rozhodnutí orgánu, při jehož jednání k výroku došlo, popřípadě rozhodne o způsobu uveřejnění svého rozhodnutí.

(5) Proti rozhodnutí předsedy České národní rady v disciplinárním řízení má poslanec, proti němuž se disciplinární řízení vede, právo odvolat se do 15 dnů k České národní radě. Odvolání má odkladný účinek.“.

34. § 97 odst. 2 a 3 znějí:

„(2) Podrobnosti upraví organizační řád Kanceláře České národní rady, který po schválení Českou národní radou vydá vedoucí Kanceláře České národní rady.

(3) Kancelář České národní rady řídí a za její činnost odpovídá její vedoucí předsedovi České národní rady; činnost vedoucího Kanceláře České národní rady řídí předseda České národní rady.“.

Odstavce 5 a 6 se označují jako odstavce 4 a 5.

Čl. II

Ustanovení zákona ČNR č. 35/1989 Sb., o jednacím řádu České národní rady, ve znění zákona ČNR č. 249/1990 Sb., zákona ČNR č. 97/1991 Sb. a zákona ČNR č. 280/1991 Sb., která nejsou v souladu s Ústavou České republiky, jsou neplatná.

Čl. III

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

Uhde v. r.

Klaus v. r.

43

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České republiky

ze dne 18. prosince 1992,

kterým se mění a doplňuje nařízení vlády České republiky č. 253/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, některých dalších orgánů a obcí

Vláda České republiky nařizuje podle § 23 odst. 1 písm. a), b), d) a e) zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost v rozpočtových a v některých dalších organizacích a orgánech:

Čl. I

Nařízení vlády České republiky č. 253/1992 Sb., o platových poměrech zaměstnanců orgánů státní správy, některých dalších orgánů a obcí, se mění a doplňuje takto:

1. § 1 odst. 2 písm. e) zní:

„e) Úřadu pro legislativu a veřejnou správu České republiky,“.

2. V § 1 odst. 2 se dosavadní písmena e) a f) označují jako písmena f) a g).

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Klaus v. r.

44

VYHLÁŠKA

ministerstva financí České republiky

ze dne 22. prosince 1992

o uplatnění nároku na odpočet daně z obratu a dovozní daně u zásob materiálu a zboží při přechodu na systém daně z přidané hodnoty

Ministerstvo financí České republiky podle § 52 odst. 3 zákona ČNR č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, stanoví:

§ 1

(1) Má-li osoba podléhající dani, která je plátcem daně z přidané hodnoty k 1. lednu 1993 (dále jen „plátce“), zásoby materiálu a zboží (dále jen „zásoby zboží“) pořízené oprávněně za cenu včetně daně z obratu nebo dovozní daně, může uplatnit v příloze k daňovému přiznání¹⁾ za první zdaňovací období vrácení zaplacené nebo zaúčtované daně z obratu nebo dovozní daně. Nárok na vrácení podle tohoto odstavce se nevztahuje na zboží podléhající spotřební dani.

(2) U zboží podléhajícího spotřební dani má plátce nárok na vrácení daně z obratu a dovozní daně ve výši 23 % zaplacené nebo zaúčtované částky.

(3) Podmínkou pro uplatnění postupu podle odstavců 1 a 2 je, že plátce daně doloží nárok na vrácení daně z obratu nebo dovozní daně fakturami přijatými od plátců daně z obratu, hlášeními o dovozní dani nebo doklady o odvodu daně z obratu z vnitropodnikového použití zboží, které byly zaúčtovány nejpozději do 22. ledna 1993.

§ 2

Plátce vypočte částku nároku na vrácení daně z obratu nebo dovozní daně u zásob zboží podle účetního stavu k 31. prosinci 1992 takto:

a) zjistí objem veškerých nákupů zboží a materiálů, převodů zboží do vlastní maloobchodní prodejny a vnitropodnikového použití zboží podléhajícího dani z obratu²⁾ a dovozní dani, v cenách včetně daně, s výjimkou zboží a materiálu podléhajícího spotřebním daním a s výjimkou zboží a materiálu

podléhajícího nulové sazbě daně z obratu nebo dovozní dani podle sazeb platných k 31. prosinci 1992, a to zaúčtovaných v období od 1. července 1992 do 22. ledna 1993,

- b) zjistí z dokladů přijatých a vystavených v tomto období, vztahujících se k písmenu a), částku zaplacené, zaúčtované nebo odvedené daně z obratu nebo dovozní daně,
- c) určí průměrné daňové zatížení jako podíl, v jehož čitateli je částka podle písmene b) a ve jmenovateli částka podle písmene a),
- d) provede inventarizaci zásob zboží vztahujících se k písmenu a) k 31. prosinci 1992,³⁾
- e) nárok na vrácení daně z obratu nebo dovozní daně vypočte jako součin částky zjištěné podle písmene d) a průměrného daňového zatížení vypočteného podle písmene c),
- f) celkový nárok na vrácení daně z obratu nebo dovozní daně uvede plátce v příloze k daňovému přiznání, na tiskopisu vydaném ministerstvem financí České republiky, za první zdaňovací období po účinnosti zákona,⁴⁾
- g) v případě, že částka uvedená v příloze k daňovému přiznání podle písmene f) nepřesáhne 1 000 000 Kčs, vrátí správce daně plátcí rozdíl, o který převyšuje tato částka vlastní daňovou povinnost uvedenou v přiznání k dani z přidané hodnoty za první zdaňovací období po účinnosti zákona,⁵⁾ a to ve lhůtě uvedené v § 3 vyhlášky,
- h) v případě, že částka uvedená v příloze k daňovému přiznání podle písmene f) přesáhne 1 000 000 Kčs, rozdělí ji plátce na dvanáctiny, pokud je jeho zdaňovacím obdobím kalendářní měsíc, nebo na čtvrtiny, pokud je jeho zdaňovacím obdobím kalen-

¹⁾ § 38 zákona ČNR č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty.

²⁾ § 3 vyhlášky č. 560/1990 Sb., kterou se provádí zákon o dani z obratu.

³⁾ § 52 odst. 1 písm. b) zákona ČNR č. 588/1992 Sb.

§ 29 a 30 zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví.

⁴⁾ § 36 zákona ČNR č. 588/1992 Sb.

dávní čtvrtletí; správce daně vrátí plátcí rozdíl, o který převyšuje tato částka vlastní daňovou povinnost uvedenou v přiznání k dani z přidané hodnoty za běžné zdaňovací období, a to ve lhůtě uvedené v § 3 vyhlášky,

- i) pokud vlastní daňová povinnost plátce uvedená v přiznání k dani z přidané hodnoty za příslušné zdaňovací období převyší částku uplatňovanou k vrácení podle písmene g) nebo h), odvede plátce pouze rozdíl, o který jeho vlastní daňová povinnost převyšuje tuto částku.

§ 3

(1) Správce daně vrátí plátcí částku stanovenou podle § 2 písm. g) nebo h) do 15 dnů od lhůty pro předložení daňového přiznání za příslušné zdaňovací

období nebo do 15 dnů od data skutečného předložení daňového přiznání za příslušné zdaňovací období, pokud plátce nepředloží daňové přiznání včas.

(2) Pro vrácení částek podle § 2 písm. g) nebo h) platí přiměřeně postup pro vrácení daňových přeplatků podle zákona ČNR č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění zákona ČNR č. 35/1993 Sb.

§ 4

Neuplatní-li plátce nárok na vrácení daně z obratu nebo dovozní daně předložením přílohy k daňovému přiznání podle § 2 písm. f), nárok zaniká.

§ 5

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. **Kočárník** CSc. v. r.

45

VYHLÁŠKA

ministerstva financí České republiky

ze dne 30. prosince 1992,

kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 43/1991 Sb.,

kterou se provádí celní zákon, ve znění vyhlášky č. 397/1991 Sb.

a vyhlášky č. 287/1992 Sb.

Ministerstvo financí po dohodě s ministerstvem zahraničních vztahů a ministerstvem hospodářství podle § 75 odst. 5, § 76 odst. 2, § 102 odst. 4 a § 237 odst. 2 zákona České národní rady č. 13/1993 Sb., celní zákon, stanoví:

Čl. I

Vyhláška federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon, ve znění vyhlášky č. 397/1991 Sb. a vyhlášky č. 287/1992 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. Za § 40 se vkládá nový § 40a, který zní:

„§ 40a

Při dovozu stěhovaných svršků, které do tuzemska dovážejí cizí státní příslušníci v souvislosti s výkonem povolené činnosti při dočasném pobytu v tuzemsku, se ustanovení § 40 použijí přiměřeně.“

2. Ustanovení § 62 včetně nadpisu zní:

„§ 62

Celní řízení mimo celní prostor

(1) Celní řízení mimo celní prostor se provádí, je-li to pro deklaranta hospodárnější, zejména usnadní-li se tím doprava zboží a nenaruší-li se tím pravidelná činnost celního úřadu.

(2) Žádost o provedení celního řízení musí obsahovat údaje o přibližném množství zboží a jeho druhu podle pojmenování obvyklého v obchodě a o místě a době, kde a kdy má být celní řízení provedeno; žadatel je povinen oznámit celnímu úřadu bez zbytečného odkladu dodatečné změny v těchto údajích.

(3) Celní úřad provede celní řízení za předpokladu, že v době navržené žadatelem budou potřebné doklady, zboží a případně dopravní prostředek, v němž se zboží dopravuje, připraveny tak, aby bylo možno celní řízení bezodkladně zahájit a bez průtahů ukončit.

(4) Celní úřad celní řízení neprovede, určí-li, že celní dohled provede jen kontrolou dokladů.

(5) Provedl-li celní úřad celní řízení, hradí deklarant celnímu úřadu náklady tohoto řízení takto

a) za každou započatou hodinu celního řízení a cesty nutné k dostavení se na místo celního řízení a zpět v pracovní době celního úřadu 100 Kčs,

b) za každou započatou hodinu celního řízení a cesty nutné k dostavení se na místo celního řízení a zpět v pracovních dnech mimo pracovní dobu celního úřadu 200 Kčs,

c) za každou započatou hodinu celního řízení a cesty nutné k dostavení se na místo celního řízení a zpět ve dnech pracovního volna nebo pracovního klidu 300 Kčs.

(6) Kromě nákladů uvedených v odstavci 5 hradí deklarant

a) náhradu prokázaných jízdních výdajů,^{6a)} nebo

b) náhradu za používání silničních motorových vozidel ve výši stanovené zvláštním předpisem za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách.^{6b)}

(7) Dostavil-li se celník na základě žádosti na místo, kde mělo být provedeno celní řízení a toto řízení nemohlo být provedeno z důvodů, které lze přičítat pouze žadateli, hradí žadatel náklady uvedené v odstavcích 5 a 6.“

Odkaz č. 6a zní:

„^{6a)} § 4 písm. a) zákona č. 119/1992 Sb., o cestovních náhradách.“

Odkaz č. 6b zní:

„^{6b)} § 7 zákona č. 119/1992 Sb.“

3. Za hlavu pátou se vkládá nová hlava šestá, která zní:

„HLAVA ŠESTÁ

NÁKLADY NA DOPRAVU ZBOŽÍ

§ 83

(1) Pokud deklarant neprokáže skutečnou výši nákladů na dopravu zboží v silniční dopravě v tuzemsku, stanoví se podle sazebníku, který je uveden v příloze 2 k této vyhlášce.

(2) K určení vzdálenosti ujeté v kilometrech s nákladem se použijí údaje z kilometrovníku. Není-li možno určit vzdálenost podle kilometrovníku, určí se podle tachografu, popřípadě z tachometru. Nelze-li určit vzdálenost podle kilometrovníku nebo tachografu, případně z tachometru, lze použít údaje o silničních vzdálenostech na mapách.

(3) Při výpočtu nákladů na dopravu zboží v silniční dopravě v tuzemsku pro jednu přepravu se za přepravní vzdálenost považuje délka dopravní cesty mezi místem vstupu do tuzemska a místem vykládky.

(4) Pro stanovení nákladů na dopravu zboží v silniční dopravě v zahraničí se použijí ustanovení odstavců 1 až 3 obdobně s tím, že za přepravní vzdálenost se považuje délka dopravní cesty mezi místem nakládky v zahraničí a místem vstupu do tuzemska.“

4. Příloha 2 k vyhlášce č. 43/1991 Sb. je uvedena v příloze k této vyhlášce.

Čl. II

1. Pokud se ve vyhlášce č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon, ve znění vyhlášky č. 397/1991 Sb. a vyhlášky č. 287/1992 Sb., používá pojmu „účastník celního řízení“, rozumí se tím nadále „deklarant“.

2. Pokud se ve vyhlášce č. 43/1991 Sb., kterou se provádí celní zákon, ve znění vyhlášky č. 397/1991 Sb. a vyhlášky č. 287/1992 Sb., používá pojmu „návrh na celní řízení“, rozumí se tím nadále „celní prohlášení“.

Čl. III

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. Kočárník CSc. v. r.

Příloha 2 k vyhlášce č. 45/1993 Sb.

Sazebník pro stanovení nákladů na dopravu zboží v silniční dopravě

Tarifní pásmo v km s nákladem	Sazba v Kčs za 1 km v příslušném tarifním pásmu při přepravě zásilky o hmotnosti v tunách nebo objemu v m ³					
	do 2/8	do 6/24	do 11/44	do 16/64	do 25/100	nad 25/100
1	9,50	14,30	20,40	24,50	26,40	28,50
5	8,50	13,20	19,00	22,70	24,40	26,40
10	8,20	12,90	18,50	22,10	23,80	25,80
20	7,60	12,30	17,80	21,20	22,80	24,50
50	7,00	11,50	16,60	19,90	21,50	23,00
100	6,70	11,20	16,20	19,50	21,10	22,50
za 1 km nad 100 km	6,60	11,00	16,00	19,00	20,80	22,20

UPOZORNĚNÍ ODBĚRATELŮM

Přijetím ústavního zákona č. 545/1992 Sb. začne od 10. prosince 1992 vycházet Sbírka zákonů České republiky.

Administraci této Sbírky zákonů, jejímž vydavatelem je ministerstvo vnitra České republiky, provádí v České republice a. s. SEVT, Tržiště 9, Praha 1. Odběratelé Sbírky zákonů České a Slovenské Federativní Republiky obdrží od administrace v nejbližších dnech předtištěnou objednávku. Sbírka zákonů České republiky bude na jejich adresu zasílána bez objednávky do konce ledna 1993. Neobdrží-li administrace objednávku do 28. 1. 1993, budou další dodávky Sbírky zákonů České republiky zastaveny.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra ve Vydavatelství a nakladatelství MV ČR, Na Perštýně 11, 110 00 Praha 1, telefon a fax (02) 26 32 46 - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, fax (02) 37 88 77 - **Tisk:** Tiskárna MV ČR, pošt. schr. 10, 149 00 Praha 415 - **Administrace:** SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41, fax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123581 - Vychází podle potřeby - **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámených ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha činí 900,- Kčs) - Účet pro předplatné: Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - **Novinová sazba** povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55

Distribuce předplatitelům: SEVT, a. s., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte IČO - právnická osoba; r. č. (bez lomítka) - soukromá osoba. Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 1, Tržiště 9, telefon (02) 53 38 41 - Praha 4, Jihlavská 405, telefon (02) 692 82 87 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95 a ve vybraných knihkupectvích.